

ste Sted kunne udbringes til flere Gange 80 Kr. pr. Kvadratalen. Hvis man nedrev Bygningen og solgte Grundene, er jeg nær ved at tro, at man for et mindre Tilskud end de 300,000 Kr., der her er Tale om, vilde være i Stand til at skaffe en ny Bygning med mange Gange bedre Forhold end dem, der skabes ved denne Ombygning.

Dertil kommer, at ved at foretage dette Skridt vilde man raade Bød paa den anden Ulempe, jeg nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag, nemlig den, som angaar Færdselsforholdene. Det vilde derved være givet, at man let kunde ordne disse Forhold og foretage en Udvidelse af Gaden paa det vedkommende Sted. Det er imidlertid klart, at det ikke er nogen Statssag og heller ikke nogen Universitetssag at udvide Gader i København. Det er en Sag, som angaar Kommunalbestyrelsen, men jeg føler mig fuldt overbevist om, at Københavns Kommunalbestyrelse vilde yde fuldt Vederlag for de Grunde, som kunde overlades den til Udvidelse af Købmagergade paa dette Sted, thi de Forhold, som findes der i Øjeblikket, kunne vanskeligt bibeholdes i Længden. Med den stærke Færdsel af Vogne og Fodgængere er det ofte livsfarligt at passere dette Sted. Paa kørsler finde ofte Sted og ogsaa Overkørsler har man læst meget om i Bladene. Naar en af de store Omnibusser kører igennem, opfylder den næsten hele Passagen, saaledes at der næsten ikke er Plads til den store Mængde Vogne og Fodgængere, der daglig passere her.

Det heldigste vilde altsaa være, om man opførte en ny Bygning et andet Sted, hvor man kunde skaffe virkelig gode og sunde Forhold for Alumnerne. Men som den højtærede Minister anførte, er der sikkert stærk Modstand herimod, og det er vel det, der har bevirket, at man her foreslaar denne Vej. Men derfor vil jeg ikke sige, at jeg vil gaa imod det foreliggende Forslag, men blot sige, at jeg vilde kunne gaa med til en Forandring, hvis det skulde vise sig muligt. Jeg vil blot bede om at tage under nøje Overvejelse, om ikke en Flytning vilde være det rationelt rigtige og mest økonomiske. Endelig er der Spørgsmaalet om Færdselen forbi Regensen. Der er herom fremsat forskellige Tanker, som have været oppe i en Række af Aar, men som paatrænge sig nu, da der skal foretages en Forandring. I det andet Ting blev der af min Partifælle nævnt det Alternativ, at man kunde nedbryde Façaden og flytte Forhuset en, 5—6

Alen tilbage og saa opføre den der i dens nuværende Stil for derved at bevare Mindet om den gamle Bygning. Den højtærede Minister udtalte sig derimod, han mente ikke, at man kunde komme den Vej. Saa har man ogsaa paatænkt, som tidligere, at bryde en Gang gennem Regensens Stueetage. Saa snart dette Forslag kom frem, og havde været til Behandling i det andet Ting, tog Magistraten det under Overvejelse og indsendte en Henvendelse til Konsistorium om, at denne Plan om en Buegang maatte blive taget op. Saa vidt jeg ved, har den ogsaa henvendt sig til Regeringen. Københavns Kommunalbestyrelse er altsaa villig til at bringe de Ofre, der ere nødvendige for at faa denne Sag løst paa den heldigst mulige Måde. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg at stille sig saa velvilligt overfor Københavns Kommune som muligt i denne Sag. Den har allerede i lang Tid haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, men har ikke kunnet foretage sig noget, fordi den aldeles ikke vidste, hvorledes det vilde komme til at gaa her, hvor det egentlig brændende Sted er. Længere nede, hvor Købmagergade er ikke saa lidt bredere, trænges der jo ikke saa stærkt til Udvidelse, skønt Gaden naturligvis i største Delen af sin Længde kunde trænge til at udvides, men det er en meget bekostelig Foranstaltning og ved Regensen tiltrænges det særligt, saa at hvis man ikke kan komme igennem her, vil alt, hvad man i øvrigt foretager sig ved Købmagergade, være spildte Penge. Nu, da der skal foretages Forandring paa det snævraste Sted, er der Grund til at henstille til Ministeren at stille sig saa velvillig som muligt overfor Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Færdselsforholdenes Forbedring. Det kan jo ske enten ved at forlade Regensbygningen og sælge Grunden, og derved skabe en ganske naturlig Udvidelse af Gaden, eller ved at anlægge en Buegang i Regensens Stueetage, hvorved man undgaar, at Fodgængerne skulle ud paa Gaden. Dermed anbefaler jeg Sagen til videre Behandling.

Alfred Christensen: Jeg har ikke i min Ungdom boet paa Regensen. Jeg har boet paa et andet Kollegium, nemlig Walkendorfs i St. Pederstræde. Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det nødvendigt, at jeg kaster et Blik tilbage og blot med nogle faa Ord omtaler, hvad det vil sige at bo paa et saadant Kollegium. I 3